

§ 16.

(1) Toto nařízení nabude účinnosti dnem vyhlášení.

(2) Provedení jeho ukládá se ministrům spravedlnosti, financí a pošt a telegrafů.

Švehla v. r.

Dr. Dolanský v. r. Novák v. r.

Malypetr v. r. Dr. Franke v. r.

Srba v. r. Šrámek v. r.

Bečka v. r. Stříbrný v. r.

Dr. Markovič v. r.

109.

Vládní nařízení
ze dne 22. května 1924

o dalším poskytování drahotných příplatků
k úrazovým důchodům.

Vláda republiky Československé nařizuje podle čl. III., odst. 2., zákona ze dne 21. prosince 1921, čís. 481 Sb. z. a n., kterým se prodlužuje působnost zákona o drahotných příplatcích k úrazovým důchodům a mění se některá jeho ustanovení:

§ 1.

Platnost zákona ze dne 21. prosince 1921, čís. 481 Sb. z. a n., kterým se prodlužuje působnost zákona o drahotných příplatcích k úrazovým důchodům a mění se některá jeho ustanovení, prodloužená vládním nařízením ze dne 14. prosince 1923, čís. 240 Sb. z. a n., prodlužuje se dále do 31. prosince 1924.

§ 2.

(1) Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

(2) Ministru sociální péče se ukládá, aby je provedl v dohodě se zúčastněnými ministry.

Švehla v. r.

Malypetr v. r. Bečka v. r.

Novák v. r. Stříbrný v. r.

Šrámek v. r. Dr. Franke v. r.

Dr. Markovič v. r. Dr. Dolanský v. r.

Srba v. r.,

též za ministra Habrmana.

110.

Vládní nařízení
ze dne 22. května 1924

o hranici příjmu vylučující z nároku na dů-
chod válečných poškozců.

Vláda republiky Československé nařizuje podle zákona ze dne 10. dubna 1924, č. 79 Sb. z. a n., kterým se stanoví hranice příjmu vylučující z nároku na důchod válečných poškozců podle zákona ze dne 20. února 1920, č. 142 Sb. z. a n., ve znění zákona ze dne 25. ledna 1922, č. 39 Sb. z. a n.:

Článek I.

Některá ustanovení vládního nařízení ze dne 7. prosince 1922, č. 363 Sb. z. a n., jímž se provádí zákon ze dne 25. ledna 1922, č. 39 Sb. z. a n. (novela k zákonu o požitcích válečných poškozců), a nahrazuje vládní nařízení ze dne 4. května 1920, č. 346 Sb. z. a n. (prováděcí nařízení k zákonu o požitcích válečných poškozců), se mění a budou znít takto:

K § 2, a):

(1) V odst. 5. a 6. uvedená částka 12.000 Kč nahrazuje se částkou 10.000 Kč.

(2) V odst. 7. uvedená částka 2000 Kč nahrazuje se částkou 1000 Kč.

K § 2, c):

(1) V odst. 1. uvedené částky 6000 Kč nahrazují se částkami 5000 Kč.

(2) Odst. 4. bude zníti:

„Válečnému invalidovi, jehož výdělečná schopnost jest snížena o 85% a jenž má roční příjem 6600 Kč z činnosti hospodářsky samostatné, jest přiznati na invalidním důchodu 800 Kč (5000 + 2400 — 6600 = 800). K tomu přísluší další požitky počítané z důchodu, který by invalidovi jinak příslušel, t. j. z částky 2400 Kč, tedy vyplácí-li se drahotní přírážka ve výši 50%, 1200 Kč na této přírážce. Má-li tento válečný invalida roční příjem 7400 Kč z činnosti hospodářsky samostatné, nepřísluší mu invalidní důchod vůbec, poněvadž součet hranice podle § 2 zákona a důchodu, který by mu jinak příslušel, činí

právě 7400 Kč. Na drahotní přírážce mu však přísluší celých 1200 Kč. Má-li invalida 8000 Kč ročního příjmu z činnosti hospodářsky samostatné, obdrží pouze 600 Kč ročně na drahotní přírážce, což sečteno s jeho příjmem ($8000 + 600 = 8600$) dosahuje právě částky utvořené z hranice podle § 2 zákona a z nezkrácených požitků (včetně důchodu), jež by mu jinak příslušely ($5000 + 2400 + 1200 = 8600$). Při příjmu ročních 8600 Kč nebo více z činnosti hospodářsky samostatné nepřísluší mu vůbec žádný požitek podle zákona o požitcích válečných poškozenců, poněvadž jeho příjem se v tomto případě rovná součtu hranice a požitků, jež by mu jinak příslušely ($5000 + 2400 + 1200 = 8600$).“

(3) Odst. 5. bude zníti:

„Obdobně je tomu při příplatech na děti a na manželku (v tomto případě ovšem zakládá se výpočet na hranici podle § 3 zákona zvýšené), jakož i při jiných případných dalších požitcích. Na př.: Má-li válečný invalida s výdělečnou schopností sníženou o 85%, ženatý, s 1 dítětem, roční příjem 8000 Kč z činnosti hospodářsky samostatné, jest mu přiznati na invalidním důchodu ročních 400 Kč ($6000 + 2400 - 8000 = 400$) a kromě toho, vyplácí-li se drahotní přírážka ve výši 50%, 1200 Kč na této přírážce, dále příplatek na manželku 240 Kč a příplatek na dítě 240 Kč, tedy celkem na všech požitcích 2080 Kč ročně. Má-li však v daném případě invalida roční příjem 9800 Kč z činnosti hospodářsky samostatné, nepřísluší mu v důsledku uvedené zásady ani důchod, ani drahotní přírážka, nýbrž pouze 40 Kč na příplatku na manželku a nezkrácený příplatek na dítě 240 Kč, tedy celkem 280 Kč ročně, což sečteno s jeho příjmem, dosahuje právě částky utvořené z hranice a ze všech požitků nezkrácených, včetně důchodu ($6000 + 2400 + 1200 + 240 + 240 = 10.080$). Má-li v daném případě válečný invalida 10.080 Kč nebo více ročního příjmu z činnosti hospodářsky samostatné, nepřísluší mu vůbec žádný požitek, poněvadž se jeho příjem v tomto případě rovná částce utvořené z hranice a ze všech požitků nezkrácených (včetně důchodu).“

(4) Odst. 6. bude zníti:

„Má-li vdova starší 55 let, která pečuje o 2 vlastní nezaopatřené děti mladší 16 let, roční příjem 6800 Kč z činnosti hospodářsky samostatné, má nárok na 100 Kč ročně vdovského důchodu ($6000 + 900 - 6800 = 100$). K tomu jí přísluší na dalších požitcích nezkrá-

ceně: 450 Kč na drahotní přírážce a nezkrácený příplatek 200 Kč ročně. Má-li tato vdova příjem 7400 Kč ročně z činnosti hospodářsky samostatné, nepřísluší jí ani důchod ani drahotní přírážka, nýbrž pouze na uvedeném příplatku 150 Kč ročně, což sečteno s jejím příjmem, dosahuje právě částky utvořené z hranice a ze všech nezkrácených požitků, včetně důchodu ($6000 + 900 + 450 + 200 = 7550$). Má-li vdova v daném případě ročního příjmu 7550 Kč z činnosti hospodářsky samostatné, nepřísluší jí vůbec žádný požitek.“

(5) Odst. 7. bude zníti:

„Má-li sirotek, ztrativší oba rodiče, ročního příjmu 5500 Kč z činnosti hospodářsky samostatné, přísluší mu podle těchto zásad pouze 100 Kč na důchodu a 300 Kč nezkrácené drahotní přírážky, tedy celkem 400 Kč ročně, což sečteno s jeho příjmem, dosahuje právě částky utvořené z hranice a ze všech požitků, včetně důchodu ($5000 + 600 + 300 = 5900$). Při ročním příjmu 5900 Kč z činnosti hospodářsky samostatné by mu nepříslušel vůbec žádný požitek.“

(6) Odst. 8. bude zníti:

„Jestliže během času některý z dalších požitků odpadne či se změní, anebo přibude-li jiný další požitek (př. jinou úpravou drahotní přírážky, úmrtím či narozením dítěte a pod.), změní se ihned příslušným způsobem výše uvedený výpočet, při čemž nutno ovšem přihlížeti k tomu, zda se snad nezmění hranice v důsledku ustanovení § 3 zákona. Má-li na př. v případě uvedeném výše v odst. 5. válečný invalida roční příjem 9800 Kč z činnosti hospodářsky samostatné, takže běře 40 Kč na příplatku na manželku a nezkrácený příplatek na dítě 240 Kč, celkem 280 Kč ročně, a narodí-li se mu druhé dítě, má od 1. dne měsíce následujícího po narození dítěte nárok na požitky 1020 Kč ročně, a sice na dvojnásobný nezkrácený příplatek na děti 480 Kč, nezkrácený příplatek na manželku 240 Kč a 300 Kč na drahotní přírážce ($6500 + 2400 + 1200 + 3 \times 240 - 9800 = 1020$).“

(7) Odst. 9. bude zníti:

„Výše uvedené zásady platí rovněž, jde-li o příjem plynoucí z činnosti hospodářsky nesamostatné; příjem tento se ovšem v důsledku ustanovení § 2, odst. 4., zákona započítává vždy polovičkou. Má-li na př. 100%ní válečný invalida roční příjem 12.200 Kč, plynoucí z činnosti hospodářsky nesamostatné, dlužno mu

$$\text{přiznati invalidní důchod } 1300 \text{ Kč} \left(\frac{10.000}{2} + 2400 - \frac{12.200}{2} = 5000 + 2400 - 6100 = 1300 \right).$$

K § 3:

(1) V odst. 1. uvedená částka 6000 Kč nahrazuje se 5000 Kč, částka 600 Kč částkou 500 Kč.

(2) Odst. 2. bude zníti:

„Příklad: Má-li válečný invalida manželku a dítě, tvoří roční příjem 6000 Kč ($5000 + 2 \times 500$) všeobecnou hranici, při které má ještě nárok na nezkrácený invalidní důchod; ovšem započítává se podle § 2, odst. 2., zákona do příjmu manželova případný příjem manželky a dítěte. Jde-li o invalidu, jehož příjem, jakož i případný příjem manželky a dítěte plyne veskrze z činnosti hospodářsky nesamostatné, pokládá se hranice tato za dosaženu až při ročním příjmu 12.000 Kč, neboť jest podle § 2, odst. 4., zákona započítati tento příjem pouze polovičkou, t. j. právě 6000 Kč.“

(3) Odst. 3. bude zníti:

„Při příjmu smíšeném (jednak z činnosti hospodářsky samostatné, jednak z činnosti hospodářsky nesamostatné) postupuje se podle obdoby § 2, oddílu a), odst. 7., tohoto nařízení. Na př.: Má-li válečný invalida, ženatý, otec jednoho dítěte, 10.000 Kč roční mzdy a jeho manželka, k jejíž výživě on přispívá, 1000 Kč ročního příjmu ze samostatné činnosti, považuje se ona hranice za dosaženu, neboť z jeho mzdy se započítává pouze polovička, t. j. 5000 Kč ($5000 + 1000 = 6000$).“

K § 4:

(1) Odst. 5. bude zníti:

„Má-li válečný poškozenec zároveň příjem jak z některého podniku jmenovaného v § 4, odst. 1., zákona, tak z jiného pramene, sčítá se obojí příjem, při čemž ovšem příjem z činnosti hospodářsky nesamostatné se započítává vždy pouze polovičkou (§ 2, odst. 4., zákona). Pro součet obojího příjmu platí rovněž všeobecná hranice podle §§ 2 a 3 zákona. Teprve v případě, je-li tento součet menší než uvedená hranice, přichází v úvahu ustanovení § 4, odst. 1., zákona. Na př.: Má-li v případě, uvedeném v předchozím odstavci, válečný invalida ročního příjmu z trafiky 1530 Kč nebo méně a 4400 Kč nebo méně jiného příjmu z činnosti hospodářsky samostatné, přísluší mu ne-

zkrácené požitky 1530 Kč ročně, poněvadž součet obojího příjmu (5930 Kč) jest menší než všeobecná hranice, vylučující z nároku na důchod (v tomto případě 6000 Kč) a příjem z trafiky nevylučuje nároku na požitky. Má-li v tomto případě válečný invalida ročního příjmu z trafiky 2000 Kč a jiného příjmu z činnosti hospodářsky samostatné 4000 Kč nebo méně, přísluší mu na požitcích, ačkoliv součet obojího příjmu (6000 Kč) nepřesahuje všeobecné hranice vylučující z nároku na důchod, pouze ročních 1060 Kč, neboť v tomto případě přichází k platnosti ustanovení § 4, odst. 1., zákona a jest požitky válečného poškozence zkrátiti o částku, o kterou jest jeho příjem z trafiky větší než požitky válečného poškozence.“

(2) Odst. 14. bude zníti:

„Příklad: Válečný invalida, neschopný z 55% výdělků, jenž byl po vzniku nároku na důchod podle tohoto zákona přijat do služeb státu a pod. za týchž pracovních podmínek, za jakých jsou přijímáni jiní zřízení téže kategorie služební, a jehož služební požitky z tohoto poměru činí na př. 10.000 Kč ročně (z čehož se podle § 4, odst. 11., tohoto nařízení započítává pouze 5000 Kč) — jemuž by tedy jinak příslušel invalidní důchod 1440 Kč — má po dobu, po kterou má požitky z tohoto služebního poměru, nárok na poloviční důchod ročních 720 Kč, z něhož se počítají další případné požitky (v uvedeném případě drahotní přírážka 360 Kč ročně); činí-li v uvedeném případě požitky ty 10.800 Kč ročně (t. j. započítáno polovičkou 5400 Kč), obdrží na požitcích 680 Kč ročně ($5000 + 720 + 360 - 5400 = 680$), t. j. drahotní přírážku 360 Kč a 320 Kč na invalidním důchodu; činí-li v daném případě jeho služební požitky 12.160 Kč ročně nebo více, nemá vůbec nároku na požitky válečného poškozence.

Článek II.

Provésti toto nařízení, jež nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1924, se ukládá ministru sociální péče v dohodě s ministry financí, vnitra, zahraničních věcí a veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy.

Švehla v. r.

Malypetr v. r.

Novák v. r.

Šrámek v. r.

Bečka v. r.

Stříbrný v. r.

Dr. Franke v. r.

Dr. Markovič v. r.

Dr. Dolanský v. r.

Srba v. r.,

též za ministra Habrmana.